

Sveriges Tandläkarförbund

2009-10-27

Jordbruksverket
Enheten för veterinära frågor
551 82 JÖNKÖPING

Remissvar: Komplettering till förslag till föreskrifter med anledning av lag (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård

Sveriges Tandläkarförbund har tagit del av de av Jordbruksverket utsända kompletteringarna rörande tandläkares ansökan om godkännande inom djurens hälso- och sjukvård. Tandläkarförbundet anser att tandläkares odontologiska kompetens är viktig för att främja djurens orala hälsa. Förbundet önskar lämna följande synpunkter på rubr förslag.

I inledningen beskrivs de övergripande kunskaper som krävs för att vara verksam inom djurens hälso- och sjukvård. Här framhålls att tandläkaren ska kunna hantera djur för att kunna göra en oral bedömning och behandling. Förbundet vill peka på att behandling inte enbart kan göras utifrån en bedömning utan att den måste föregås av diagnostik.

I avsnittet som rör **Fallförteckning för hund och katt** har ett språkligt fel insmugit sig i sista punkten under *Extraktioner*. Inom odontologisk terminologi används benämningen separering/separation när man delar flerrotig tand vid extraktion.

Under avsnittet *Parodontitbehandling* saknar vi i första punkten supragingival depuration.

När det gäller *Karies* vill förbundet uppmärksamma Jordbruksverket på de förändringar som sker avseende dentala material och att amalgam endast får användas inom tandvården i undantagsfall och under en övergångsperiod. Detta innebär att amalgam inte kommer att finnas tillgängligt i Sverige framöver.

De två punkterna rörande *Behandling av bettanomalier* har delvis samma innebörd. I första punkten ingår att tandläkare ska kunna ge råd till djurägaren om och behandla bettfel, varför detta inte behöver upprepas i punkt två. Förbundet menar också att det torde räcka att man stannar vid att tandläkaren ska kunna behandla bettfel och att ”på olika sätt” bör tas bort. Vidare menar förbundet att all behandling av djur, inklusive rådgivning till djurägare, ska dokumenteras genom journalföring och att detta bör föras in som en generell princip i dokumentet. Därmed behöver inte dokumentationskravet poängteras specifikt under *Behandling av bettanomalier*.

I avsnittet om **Fallförteckning för mindre sällskapsdjur** bör munhåleundersökning bytas ut mot undersökning av munhåla.

I avsnittet om **Fallförteckning för häst** föreslår Tandläkarförbundet att man under *Diagnostik av förändringar i munhålan* byter ut munhåleundersökning mot undersökning av munhåla.

I sista punkten under *Diagnostik av förändringar i munhålan* bör man efter sjukdomsmanifestationer lägga till ”i munhålan”.

Under *Endodonti* ska Endodontiks behandling vara Endodontisk behandling (felstavning).

Under *Parodontitbehandling* nämns Tandreglering. Då detta är detsamma som behandling av bettfel i stycket om *Behandling av bettanomalier* kan denna punkt tas bort .

Avsnittet om *Behandling av bettanomalier* bör ändras enligt förslagen ovan (Fallförteckning för hund och katt).

Slutligen vill Tandläkarförbundet ställa två frågor:

- 1) Är det meningen att tandläkare som idag enbart arbetar med tandvård för t ex hund, katt och smådjur även ska lämna in Fallförteckning för häst, och vice versa? Det vore rimligt att tandläkare lämnade in Fallförteckning som motsvarade den verksamhet som är aktuell och att verksamheten inom djurens hälso- och sjukvård då också begränsades till de aktuella djurslagen.
- 2) Hur omfattande ska Fallförteckningarna vara? Ska alla punkter finnas beskrivna? Ska omfattningen av erfarenhet inom de olika punkterna styrkas? Hur ska fallbeskrivningarna dokumenteras?

Med vänlig hälsning
SVERIGES TANDLÄKARFÖRBUND

Roland Svensson
Ordförande